

NEJLEPŠÍ MLADÍ ZDRAVOTNÍCI SOUTĚŽILI VE VSETÍNĚ

Ve dnech 22. - 24. června 2007 se ve Vsetíně uskutečnilo republikové finále již XXVII. ročníku soutěže hlídek mladých zdravotníků I. a II. stupně, které se zúčastnilo 16 vítězných 5-členných hlídek z krajských kol.

Slavnostní zahájení i zakončení soutěže se uskutečnilo v mramorovém sále vsetínského zámku. Nad soutěží převzal záštitu hejtmán Zlínského kraje **Libor Lukáš**. Mezi významnými hosty nechyběli místopředseda vlády **Jiří Čunek**, senátorka **Alena Gajdůšková**, poslanec **F. Novosad** a vsetínská starostka **K. Othová**. Poháry nejlepším předával prezident Českého červeného kříže **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**

Vlastní soutěž ve dvou věkových kategoriích probíhala v sobotním odpoledni 23. června 2007 v ulicích města Vsetína za živého zájmu jeho obyvatel a návštěvníků. Mladí zdravotníci museli prokázat především své praktické dovednosti, ale i teoretické znalosti, v poskytování první pomoci při ošetřování zranění na namaskovaných figurantech na řadě stanovišť. Zde jejich schopnosti hodnotili přísní, ale spravedliví rozhodčí.

Výborní byli všichni, ale vyhrát vždy mohla jenom jedna hlídka. V kategorii HMZ I. stupně zvítězili mladí zdravotníci ze **ZŠ Závodu míru z Pardubic** před HMZ ze **ZŠ Karla Klostermanna ze Železné Rudy** a dětmi ze **ZŠ Hudcova z Brna**. V kategorii HMZ II. stupně si pohár pro vítěze vezli mladí zdravotníci z **Gymnázia Havlíčkova z Úpice**, stříbrné medaile si na krk zavěsily děti z **Gymnázia Opavská z Plzně**, na třetím místě pak skončila HMZ ze **ZŠ Kremnická z Kutné Hory**.

OS ČČK Vsetín hostil republikové kolo této soutěže poprvé a svůj úkol zvládl na výbornou. Upřímné poděkování za to patří všem obětavým organizátorům a pořadatelům.

TOMÁŠ TÖPFER A ČERVENÝ KŘÍŽ

S hercem a senátorem **Tomášem Töpferem** jsme si povídali v kavárně Senátu Parlamentu ČR, kde na rozdíl od venkovního vedra byl příjemný chládek. I když by se na první pohled zdálo, že stále ještě novopečeného senátora a hvězdu nedávných i současných televizních seriálů není třeba příliš představovat, přesto se o to pokusíme.

Herectví vystudoval na konzervatoři v Brně a DAMU v Praze, poté prošel divadly v Ostravě, Šumperku, Činoherním studiem v Ústí nad Labem a pražskými scénami - Divadlem E. F. Buriana a Divadlem na Vinohradech. Mezi jeho nehybnoucí zásluhy patří, že v roce 1998 po letech tvrdého snažení se mu spolu s kolegyní Eliškou Balzerovou podařilo znovu obnovit bývalé značně poničené Divadlo na Fidlovačce, kde se stal ředitelem. Od loňského roku k němu přidali Komorní Fidlovačku, kterou vykouzlili z bývalého kina Morava v Praze-Nuslích. Od podzimních senátních voleb v roce 2006 je nestraničným senátorem v klubu ODS a také spolujednatel (společně se svým bratrem) slavné pražské restaurace „U kalicha“, známé z Haškova Švejka.

Diváci z celé republiky jej nepochybně znají z oblíbených seriálů - jako zubaře Krále v „Životě na zámku“, lékaře v „Nemocnici na kraji města po dvaceti letech“ či strážmistra Arazima v „Četnických humoreskách“. Lékaře si zahrál také na filmovém plátně i v několika dílech neméně oblíbených „Básníků“ režiséra Dušana Kleina, pestrá je paleta jeho rolí v Divadle na Fidlovačce.

Na naše otázky odpovídal Tomáš Töpfer ochotně, s lehkou nadsázkou a s humorem sobě vlastním. Rozhovor jsme nemohli začít jinak, než naší oblíbenou vstupní otázkou.

Redakce Novin ČK: Co se Vám vybaví, když slyšíte o Červeném kříži?

Tomáš Töpfer: Zdravotnictví, zdravotní sestra, ke které v mých představách znak červeného kříže neodmyslitelně patří. Každý nemocný se upíná k tomu, kdo mu pomůže, kdo jej opečovává. Vzpomínám si, že když mi byly čtyři roky, ležel jsem v nemocnici Na Bulovce na operaci kýly. Taková jedna milá sestřička se mě ptala: „Byl jsi na stoličce?“ - „Ne,“ odpověděl jsem, domnívaje se, že jsem měl kdesi sedět na nějaké židli. A už jsem dostal klystýr... (Smích).

Redakce Novin ČK: Byl jste někdy dárce krve?

Tomáš Töpfer: Bohužel nikoli, ze zdravotních důvodů, protože jsem asi v 18 letech měl žloutenku a proto mě pak za dárců krve nikdy nechtěli.

Redakce Novin ČK: A jak jste na tom se znalostmi první pomoci? Musel jste někdy v životě poskytovat první pomoc? A uměl byste to?

Tomáš Töpfer: První pomoc jsem úspěšně poskytoval - dokonce dvakrát. A myslím si, že to doopravdy umím, protože nás na vysoké škole na vojenské katedře vyškolili jako sběrače raněných, „lapiduchy“. Chodili jsme s medikou na pitvy, naučil jsem se píchat i injekce a dokonce jsem to vyzkoušel na manželce. Jejich píchání ode mě prý jako od jediného nebolelo...

Redakce Novin ČK: Jaký je Váš názor na činnost humanitárních a charitativních organizací? Také je sám někdy podporujete?

Tomáš Töpfer: Dávám přednost konkrétní, osobní pomoci. Při posledních povodních jsem jel s čerpadlem a dalšími potřebnými věcmi pomoci přímo do jedné zatopené oblasti. Ale není to proto, že bych humanitárním organizacím nevěřil nebo je z něčeho podezřívával. Naopak si myslím, že svou práci dělají dobře.

(Pokračování rozhovoru na str. 12)

O PROJEVECH A ÚVODNÍCÍCH

Od našich velkých zasedání, myslím tím jednání Komor ČČK a Shromáždění delegátů ČČK, na kterých zazněly zásadní projevy a řada podstatných informací, již uplynul nějaký čas. **Myslím, že tyto projevy poskytovaly velké množství informací a měly svým způsobem burcovací charakter.** Nebylo jejich cílem vyprovokovat diskuzi za každou cenu. To nemá smysl. Pokud je vše v pořádku, všichni plní své úkoly a jednání je kvalitně připraveno, pak jsou každá slova navíc a zbytečná.

Ale v těchto projevech zazněla řada podstatných informací, podstatných a někdy nepřijemných otázek. Především pro některé Oblastní spolky ČČK a tím pádem i pro jejich funkcionáře. Zazněly otázky a výzvy do budoucnosti. Co dál? Co dál v podmínkách, které byly zmíněny a podloženy argumenty. Jak využijeme pozitivní potenciál, kterým ČČK disponuje. Myšlenky, schopnosti, lidi, materiál. Finanční a materiální podpora z vnějšího prostředí se snižuje. Nejde jenom o státní dotace, ale končí i podpora z projektů Německého červeného kříže. To vše ale není nic nového. Předpokládali jsme to, snažili jsme se maximálně tyto mimořádně příznivé podmínky využít pro materiální podporu rozvoje našich Oblastních spolků. **Pracovali jsme usilovně na využití příznivých podmínek tak, aby přinesly i prospěch do budoucnosti.** Hovořili jsme o tom, psali jsme o tom. Upozorňovali jsme na skutečnost, že příznivý čas a poskytovaná podpora musíte využít k vlastnímu rozvoji. Kdo tak učinil, bude to mít v budoucím složitějším čase jednodušší. Bude lépe připraven pracovat pro naplnění poslání ČČK, bude se rozvíjet, bude úspěšnější, bude brán ve svém regionu jako úspěšná součást společnosti. Bude nejen vážen, ale i podporován.

K tomu, aby každý, kdo něco řídí, byl úspěšný, potřebuje především informace. V našich projevech, úvodnicích, zprávách, jsme se vám je snažili, vedle finanční a materiální podpory, poskytnout. Za těch mnoho let, co vykonávám funkci ředitele Úřadu ČČK, jsem se mnohokrát sám sebe ptal, zda se v projevech, úvodnicích neopakují. Zda to není zbytečné. Informovat, burcovat, podpořit, poděkovat.

Když se podívám na výsledky některých OS ČČK - mám na mysli ty špatné, pasivní - tak si mohu myslet, že ano. Ale právě pro tyto je nezbytné i zcela jasné věci neustále opakovat. Třeba pochopit! I u těch lepších je někdy potřeba připomenout, povzbudit. Od těch několika nejlepších bych očekával inspiraci, podporu nejen pro svoji práci, ale i pro práci všech ostatních, třeba v diskuzi, dopise či článku do novin.

Vstupujeme do nových podmínek, které jsou složitější a budou horší. Podpora z vnějšku se bude snižovat, musíme se více opřít o vlastní výsledky. Předpokládám, že ty nejméně schopné Oblastní spolky a jejich představitelé, co se vezli na poskytnuté podpoře dosud a očekávají to do budoucnosti, budou hledat viníka všude jinde, jen ne ve vlastních řadách. Neumíšeci ani poděkovat za dosavadní podporu, ale spílata pořvátto ano. Věřím, že se s nimi společně vypořádáme. Věřím, že z využití vytvořených podmínek, získaných zkušeností, poznatků a výsledků našich nejlepších Oblastních spolků se nám podaří zajistit budoucnost Českého červeného kříže a jeho rozvoj. **Je dobré, že se počet Oblastních spolků, které rozvíjejí svoji činnost, posilují svoji ekonomickou samostatnost, rozšiřuje.** Je dobré, že již ve většině krajů máme alespoň jeden velmi dobrý spolek, někde dokonce i více. Pomalu ale přece se rozšiřuje počet Oblastních spolků s vlastním sídlem. Rozšiřuje se spolupráce s regionálními orgány samosprávy. Budoucnosti se bát nemusíme. Tis chopní, připravení, pracovití. Pro ty ostatní hra na „jako“ končí. Zatím pomalu, ale jistě.

Chtěl jsem psát o slovech. O projevech, zprávách, úvodnicích. Chtěl jsem zopakovat některé podstatné pasáže z projevu prezidenta ČČK Dr. Jukla a z mojí zprávy, kterou jsme přednesli na Shromáždění delegátů. Dopadlo to trochu jinak. Chtěl jsem něco znovu připomenout, co již bylo řečeno, chtěl jsem přimět k zamyšlení, chtěl jsem podpořit a požádat o podporu. To ale zase až přišť. **A nyní bych chtěl všem, kteří to myslí s prací v ČČK a jeho budoucnosti vážně, poděkovat za práci nyní i v budoucnosti. Jsem přesvědčen, že budeme i v budoucnosti úspěšní.**
JUDr. Jiří Procházka, ředitel Úřadu ČČK

ZAHRA NIČNÍ AKTIVITY ČČK

7. EVROPSKÁ REGIONÁLNÍ KONFERENCE ČKA A ČP

Konala se ve dnech 20. - 24. 5. 2007 v tureckém Istanbulu za účasti představitelů 52 národních společností ČK a ČP z evropských zemí a ze zemí bývalého Sovětského svazu. Hlavními tématy konference byly - Zdraví a péče v komunitě (se zvláštním zaměřením na AIDS a tuber-

kulózu) a Migrace (se zvláštním zaměřením na ochranu a asistenci pro migranty). V závěru konference byly přijaty tzv. **Istanbulské závazky.** Český červený kříž na této konferenci zastupovala delegace ve složení: **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.,** prezident ČČK, **JUDr. Jiří Procházka,** ředitel Úřadu ČČK a **Linda Sochorová,** pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK.

HUMANITÁRNÍ POMOC ČČK DO LIBANONU

Dne 14. 6. 2007 navštívil ředitele Úřadu ČČK **JUDr. Jiřího Procházku** velvyslanec Libanonu v ČR **pan Hadi Jaber,** aby požádal ČČK o humanitární pomoc pro obyvatele uprchlického tábora Nahr Al Bared na severu Libanonu. Český červený kříž poskytne humanitární pomoc ve výši **100.000,- Kč** prostřednictvím Libanonského červeného kříže.

SEMINÁŘ K CIVILNÍ OCHRANĚ VE VÍDNI

Rakouský ČK uspořádal ve dnech 30. - 31. 5. 2007 ve Vídni mezinárodní seminář na téma „**Zapojení občanů do civilní ochrany**“, kterého se zúčastnili nejen zástupci národních společností ČK, ale i ministerstev a státních orgánů ze středoevropských zemí. Český červený kříž na tomto semináři zastupoval pracovník úseku odborných činností Úřadu ČČK **Ing. Pavel Štajer, CSc.**

PORADA V LONDÝNĚ

Ve dnech 11. - 12. 5. 2007 se v Londýně uskutečnilo setkání národních koordinátorů Evropské kampaně „**Bezpečnost na silnicích**“, do níž je ČČK již několik let aktivně zapojen spolu s dalšími 25 evropskými národními společnostmi ČK. Český červený kříž na této poradě zastupovala pracovnice úseku odborných činností Úřadu ČČK **Bc. Jiřina Diová.**

Z ČINNOSTI ÚŘADU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

VÝKONNÁ RADA ČČK 16. 6. 2007

Výkonná rada ČČK na tomto svém zasedání kladně zhodnotila průběh výročního zasedání Shromáždění delegátů ČČK, které se konalo v Praze dne 26. 5. 2007. Dále schválila plán přípravy Ústřední pohotovostní záchranné jednotky ČČK s přihlédnutím k finančním možnostem ČČK a možnostem využití této jednotky.

Dále schválila žádost OS ČČK Praha 7 o poskytnutí bezúročné půjčky na rekonstrukci objektu Svatý Kámen, vyřazení normy „Školitel ČČK“ ze seznamu norem znalostí první pomoci v ČČK a pokrytí schodku v rozpočtu roku 2007 z prostředků Rezervního fondu Společnosti. Projednala také požadavek z usnesení Valného shromáždění OS ČČK Mělník (ze dne 29. 3. 2007) týkající se problémů při odběrech krve v okrese Nymburk Transfúzní stanicí Nemocnice Mladá Boleslav.

V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávy o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK ze sdělovacími prostředky za období od minulého zasedání VR ČČK. Dále vzala na vědomí zprávy ze zahraničních služebních cest a informaci o návrhu OVR ČČK Praha 1 ve věci pověřeného spolku pro hlavní město Praha.

Ve druhé části svého jednání navštívili členové VR ČČK Dům seniorů ČČK „Hvězda“ v Praze 6 - Břevnově.

významných hostů – senátorky **RNDr. Aleny Palečkové**,

předsdkyně výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu, **MUDr. Stanislavy Pánové**, ředitelky odboru zdravotní péče Ministerstva zdravotnictví ČR a **Mgr. Milana Pešáka**, člena Rady Zastupitelstva Hlavního města Prahy.

NOVÍ NOSITELÉ MEDAILE ALICE MASARYKOVÉ 2. část

ALENA STÁRKOVÁ (1944)

Členkou ČČK je od roku 1970. Řadu let působila ve funkci zdravotnické tajemnice OS ČČK Přerov; od 1. 10. 1985 pracuje jako ředitelka Úřadu Oblastního spolku ČČK v Přerově. Při povodních v roce 1997 se velmi aktivně zapojila do pomoci postiženým na Moravě a úspěšně spolupracovala s okresními i krajskými orgány na severní Moravě. OS ČČK Přerov pod jejím vedením dosahuje velmi dobrých výsledků a patří mezi nejlepší v rámci republiky – mj. provozuje Sociální dům ČČK – ubytovnu pro bezdomovce. Aktivně pracovala v Krajské koordinační radě ČČK a je členkou Poradního sboru ředitele Úřadu ČČK. Od roku 1993 zastává funkci tajemnice Moravskoslezské komory ČČK. Je nositelkou všech tří stupňů vyznamenání ČČK a Pamětní plakety k 10. výročí vzniku ČČK.

STANISLAVA ŠMACHOVÁ (1950)

Je dlouholetou členkou Československého a později Českého červeného kříže. Od roku 1979 pracuje na Úřadě Oblastního spolku ČČK v Mladé Boleslavi, nejprve jako zdravotnická tajemnice, později jako ředitelka Úřadu OS ČČK. Oblastní spolek ČČK v Mladé Boleslavi jako jeden z mála v České republice provozuje Chráněnou dílnu ČČK a jako jediní v ČR otevřeli v roce 2004 Dům péče ČČK, který zahrnuje jednotku paliativní péče.

Pod jejím vedením dosahuje OS ČČK Mladá Boleslav velmi dobrých výsledků jak v programové činnosti, tak i při získávání finančních prostředků pro další rozvoj své činnosti. Je držitelkou všech tří stupňů vyznamenání ČČK a Pamětní plakety k 10. výročí vzniku ČČK.

SHROMÁŽDĚNÍ DELEGÁTŮ ČČK

Dne 26. 5. 2007 se v Praze na svém výročním zasedání sešel nejvyšší orgán Českého červeného kříže – Shromáždění delegátů ČČK. V úvodu zasedání delegáty pozdravila svým vystoupením čestná prezidentka ČČK **Viktorie Špidlová**. Účastníci zasedání vyslechli z úst prezidenta

ČČK RNDr. Marka Jukla, Ph. D. Zprávu o stavu společnosti ČČK a úvodní slovo k předkládaným písemným materiálům přednesl ředitelem Úřadu ČČK **JUDr. Jiřím Procházkou**. Zprávu Dozorčí rady ČČK přednesla její předsdkyně **Stanislava Klicmanová-Maříková**.

Poté v souladu se Stanovami ČČK delegáty projednali a schválili Výsledky činnosti ČČK za rok 2006, Výsledky hospodaření v roce 2006, Zprávu o činnosti kolektivních členů ČČK v roce 2006, Plán činnosti ČČK na rok 2007 – květen 2008 a Rozpočet ČČK na rok 2007. Schválili rovněž úpravu Stanov ČČK, která snižuje hranici členství v ČČK z 15 na 6 let. Děkované uznání za dlouholetý přínos pro Český červený kříž převzal na tomto zasedání vedoucí úseku odborných činností Úřadu ČČK **Mgr. Josef Švejnoha** při příležitosti odchodu do starobního důchodu.

ZLATÉ KŘÍŽE PRO MNOHONÁSOBNÉ BDK

V pražském hotelu Olšanka byla dne 19. 5. 2007 předána nejvyšší vyznamenání udělovaná bezpříspěvkovým dárcům krve – tzv. Zlaté kříže. Mnohonásobným BDK z českých krajů bylo předáno 73 Zlatých křížů 2. třídy (za 120 odběrů krve) a 33 Zlatých křížů 1. třídy (za 160 odběrů krve). Hlavní projev přednesl prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, který také spolu s viceprezidentem ČČK **Adolfem Šťastným** vyznamenání předával. Slavnostní rámec akce podtrhla také účast

PLES ČČK VE ZLÍNĚ

Je příjemné v létě si zavzpomínat na zimní plesovou sezónu. Letos 17. února 2007 pořádal OS ČČK Zlín již XIII. Ples ČČK.

Třináctka je šťastné číslo. Šťastné také proto, že byly přítomny celebrity zlínské politické scény – exposlanec **Mgr. Záruba** a senátorka **Paed. Dr. Alena Gajdušková**. Na plesu ČČK se každoročně pravidelně setkávají přátelé, členové ČČK a také lékaři, zdravotníci a příznivci Červeného kříže.

Ples ČČK Zlín se stal již tradicí, jejíž začátek začal až po revoluci v roce 1994. Samozřejmě to vždy dá hodně starostí a práce všem pracovníkům Úřadu OS ČČK Zlín a také dobrovolníkům. Všem chci také prostřednictvím Novin ČK poděkovat.

*Anna Vařáková,
předseda VR OS ČČK Zlín*

OSLAVA SVĚTOVÉHO DNE ČERVENÉHO KŘÍŽE

Osmý květen je Světovým dnem Červeného kříže. Proto se MS ČČK Ledeč nad Sázavou rozhodla tento den ve spolupráci s Místní organizací ČSSD uspořádat **dětské zábavné soutěžní odpoledne**.

Akce se uskutečnila na víceúčelovém hřišti, kde v rámci programu všichni shlédli vystoupení tanečního kroužku z Domu dětí a mládeže Ledeč nad Sázavou a ukázku tanců na speciálně upravených jízdních kolech. Děti mohly soutěžit v hodu na basketbalové koše, v šípkách, ve slalomové jízdě s kočárkem a dalších soutěžích.

Nejen soutěžící přijel pozdravit i poslanec Parlamentu ČR **Ing. Petr Zgarba** a krajský předseda sociální demokracie **Ing. Libor Jukl**. Všichni přítomní tak strávili velice příjemné odpoledne.

*Daniela Geherová,
předsedkyně MS ČČK Ledeč nad Sázavou*

VZDĚLÁVÁNÍ DOBROVOLNÝCH ZÁCHRANÁŘŮ V OSTRAVĚ

V letošním roce zahájil **Záchranný tým ČČK Ostrava** ve spolupráci s Územním střediskem Zdravotnické záchranné služby Moravskoslezského kraje projekt „Vzdělávání dobrovolných záchrannářů v Moravskoslezském kraji“.

Cílem tohoto projektu je zvýšení kvalifikace a zlepšení vědomostí dobrovolných záchrannářů v oblasti předlékařské první pomoci a to formou čtyř tematicky zaměřených přednášek a několika exkurzí u jednotlivých složek Integrovaného záchranného systému. Odbornou garanci zaštitil tento projekt **MUDr. Dalibor Svačina**, primář a zástupce ředitele Územního střediska ZZS Moravskoslezského kraje, který je zároveň hlavním lektorem projektu.

„Pro blém, který tímto projektem chceme alespoň částečně řešit, je skutečnost, že absol-

venti různých typů kurzů a školení první pomoci (především kurzu Zdravotnický instruktor ČČK) nemají mnoho možností si dále zvyšovat svou kvalifikaci, přestože mají zájem,“ říká velitel týmu Marek Prášil.

Zájem o tento projekt se projevil v množství přihlášených, v čemž i na spolupracujících nebo partnerských

organizací (byli mezi nimi členové ČČK nejen z Ostravy, ale i z Opavy, Frýdku-Místku, Karviné, členové Mládeže ČČK a Vodní záchranné služby ČČK z Ostravy, členové ÚPZJ ČČK, členové Hasičského sboru z Hradce nad Moravicí i z organizace Speleorescue Ostrava). Vzhledem k našim prostorovým možnostem jsme byli nuceni omezit počet přihlášek a účastníky rozdělit do dvou skupin. Obě skupiny se již zúčastnily exkurze na krajském Územním středisku ZZS a Letecké záchranné službě Ostrava, kde se s odborným výkladem mohli dobrovolní záchranníci seznámit zejména s vozovým a letovým parkem.

Obě skupiny již absolvovaly své první přednášky, které byly zaměřené na strukturu ZZS, celkovou diagnostiku postiženého a kontakt s dispečinkem operačního střediska. Myslím, že pro nás všechny bude tento projekt velkým přínosem, ať už při zdravotnickém zajišťování společenských, kulturních a sportovních akcí, při hlídkové činnosti na vodních plochách či v osobním životě a pomůže nám se ještě lépe podílet na záchraně toho nejnejenějšího – lidského života.

*Štefan Foriška,
tiskový mluvčí ZT ČČK Ostrava*

VÝUKA PRVNÍ POMOCI NA ZÁKLADNÍCH ŠKOLÁCH

OS ČČK Žďár nad Sázavou zorganizoval v měsících únor – duben 2007 výuku první pomoci pro žáky 8. tříd ve 30 základních školách. Výuka vycházela z metodických pokynů krajského úřadu Vysočina.

Zkušení instruktoři ČČK se snažili seznámit žáky s nejnovějšími poznatky, významem a zásadami laické první pomoci, Integrovaným záchranným systémem kraje Vysočina, ale především připravit žáky pro využití získaných vědomostí a dovedností v praktickém životě.

Žáci se v jednotlivých lekcích naučili, jak vyšetřit raněné, stanovit priority první pomoci, poskytnout konkrétní pomoc, provést protišoková opatření, ale také umět vyprostit raněného z místa nebezpečí, uložit ho do správné polohy, určit správně místo nehody, nebo i navigovat vrtulník. Zajistit při neštěstí bezpečnost postižených i vlastní.

Praktické cvičení všech žáků bylo zaměřeno na správné provádění KPR dospělých a dětí na modelech. Modelových situací, improvizovaných pomůcek a obvazové techniky bylo využito při praktickém procvičování ošetření ran, krvácení, poranění pohybového aparátu, hlavy, páteře, poranění teplem, chladem, intoxikací, ale i závažných interních stavů, náhlých příhod selhání zdraví. Zdůrazněno bylo vybavení domácí lékárničky, autolékárničky, ale především umění improvizace v terénu. Při výuce byly také využity vlastní zkušenosti dětí z poskytování první pomoci.

Krátký závěrečný test ukázal, že většina žáků základní vědomosti o první pomoci má dobré. Pozitivně lze hodnotit i praktické dovednosti. Zejména ti žáci, kteří jsou členy Sboru dobrovolných hasičů a zdravotnických hlídek, měli znalosti velmi dobré.

Nejvíce se všichni těšili na návštěvu skutečných záchrannářů – to byl pro ně zážitek. Prohlédli si sanitku, dozvěděli se o postupu posádky při záchranných akcích, využití oživovacích přístrojů a pomůcek a také o náročnosti této práce a významu laické první pomoci pro záchranu lidského života. Záchranníci je také poučili, jak se chovat při hromadném neštěstí.

Většina žáků projevila opravdový zájem o tuto činnost, někteří i o studium oboru záchrannář. Nestalo se, že by v průběhu výuky někdo tuto práci zlehčoval. Velmi dobrá byla spolupráce s ředitelstvími škol a vyučujícími, kteří se výuky zúčastnili.

Tyto zdařilé akce ČČK přispívají velmi pozitivně k připravenosti žáků na život, učí je, že pomoc bližnímu, záchrana lidského života, je činem nejvyšší mravní hodnoty.

*Anna Kučerová, lektorka, Josef Poledna,
ředitel Úřadu OS ČČK Žďár nad Sázavou*

JARNÍ REKONDIČNÍ POBYT PRO DĚTI

OS ČČK Hradec Králové uspořádal další rekondiční pobyt pro dvacítku dětí. Týden od 22. do 27. dubna 2007 tak děti s různými chronickými obtížemi mohly strávit v klimaticky příznivém a čistém prostředí Roudnice v Kr-

konoších na horské chatě Kara.

Ozdravný pobyt dětem zpříjemnilo velmi slunné počasí i výhled na vrcholky

hor ještě pokryté sněhem. Pobyt děti využily k poznání okolí; nejvíce nadšené pak byly z hipoterapie, která byla pro většinu z nich novinkou. Koně byli velmi trpěliví a dětem se věnovali lektori, podle jejichž pokynů děti cvičily. Součástí programu byl poznávací výlet do blízké Jilemnice, prohlídka tamního Krkonošského muzea, kde jsou k vidění starodávné lyže, saně a kroje nebo návštěva bazény.

Za rekondiční pobyt obdržel OS ČČK Hradec Králové i děkuvný dopis ředitele ZŠ Králíky, z níž byla většina zúčastněných dětí.

*Lukáš Pochylý,
předseda OVR ČČK Hradec Králové*

NÁŠ HOST

JUDR. OTAKAR MOTEJL

Pozvání k rozhovoru pro naše Noviny Červeného kříže se tentokrát rozletělo do Brna. Na naše tradiční čtyři otázky odpověděl český ombudsman - veřejný ochránce práv - **JUDr. Otakar Motejl**. Muž, který svou osobní statečnost a odvahu projevoval i za uplynulého režimu, kdy se nebál obhajovat disidenty, muž, který i dnes neváhá upozorňovat na nešvary a přehmaty státních orgánů a úřadů. Zde jsou jeho odpovědi:

Co ve Vašem životě předcházelo Vaší dnešní významné funkci?

Než jsem se v roce 2000 ujal funkce veřejného ochránce práv, předcházelo tomu v devadesátých letech působení na postech ministra spravedlnosti a předsedy Nejvyššího soudu. Dnes tyto roky označuji za jakési mezidobí, což ovšem jejich význam nijak nesnižuje. Mezidobím je označuji proto, že nyní, jako ombudsman, se znovu přibližuji profesi, které jsem se věnoval většinu svého života - profesi advokáta. Uzavírám tedy pomyslný kruh.

Co považujete ve své dosavadní práci za největší úspěch?

Upřímně řečeno, nemám takovéhle otázky příliš rád. Každý úspěch těší, stejně jako každý neúspěch mrzí. Je těžké označit některé za největší, protože každý úspěch či neúspěch je vždy spjat s časem a subjektivním

vnímáním okamžiku. Z pohledu své současné funkce považuji za úspěch, že se podařilo vybudovat kancelář s fungujícím systémem zpracovávání stížností. Podařilo se zde definovat skutečné možnosti Kanceláře veřejného ochránce práv a dát dohromady kvalitní tým spolupracovníků.

S jakými největšími problémy se ve své současné funkci potýkáte?

Stále se potýkám s nepochopením zákonných mezí své působnosti. Především a opakovaně se setkávám s požadavkem, abych měl více pravomocí nejen věci pojmenovávat a kritizovat, ale nedostatky také rovnou napravit. V některých případech se jen těžko vysvětluje, že nemohu změnit rozhodnutí jiných, že je mohu k nápravě vyzvat, ale ne nutit.

Jaký je Váš vztah k aktivitám Českého červeného kříže?

Jako občan si nesmírně vážím aktivit Červeného kříže, i když v současné době s touto organizací žádné přímé kontakty nemám. Naše společnost potřebuje lidi a organizace připravené pomáhat, i když tuto pomoc někdy neumíme docenit. Tradice činnosti a neúnavnost pracovníků Červeného kříže, ať už jde o osvětovou a vzdělávací činnost nebo o konkrétní pomoc, je proto obdivuhodná.

Otázky kladl: Mgr. Josef Švejnoha

DOBROVOLNÍCI ČČK PORAZILI PROFESIONÁLY NA RALLYE REJVÍZ

Ve dnech 24. - 27. 5. 2007 se zdravotnické družstvo Humanitární jednotky **OS ČČK Chrudim** zúčastnilo na přímé pozvání ředitelky odboru krizové připravenosti Ministerstva zdravotnictví ČR **MUDr. Dany Hlaváčkové** 11. ročníku prestižní mezinárodní soutěže zdravotnických záchranných služeb **Rallye Rejvíz 2007**.

Spolu s družstvem Slovenského ČK z Bratislavy byly tyto týmy jedinými ne-profesionálními družstvy v silné konkurenci 29 týmů z celého světa včetně Japonska, Turecka, aj.

Na soutěžící čekaly úkoly noční a denní etapy, speciální úkol v KPR a písemné testy. Protože náš tým soutěžil v mezinárodní soutěži, veškerá komunikace probíhala v angličtině, včetně písemných testů. Týmy byly hodnoceny podle používání materiálu, který mají standardně k dispozici a podle standardů z roku 2005. Družstva ČK byla hodnocena v poskytování první pomoci bez používání medikací.

Družstvo ve složení: **Ondřej Žák, Dušan Mičuda, Tomáš Pop a Kateřina**

Mairychová prokázalo velmi dobré znalosti v poskytování první pomoci a ve zdravotnické taktice - třídění při hromadném neštěstí (srážka osobního vlaku s nákladním automobilem) bylo ze všech soutěžních týmů absolutně nejlepší.

Velkým překvapením nejen pro nás, ale i pro ostatní soutěžící, bylo samotné vyhlášení výsledků, kdy družstvo OS ČČK Chrudim skončilo na **vynikajícím 2. místě** za Záchrannou službou Rakouského ČK z Vídně a zanechalo za sebou 27 posádek ZZS z celého světa.

*Anna Altrichterová,
ředitelka Úřadu OS ČČK Chrudim*

TAKTICKÉ CVIČENÍ NECHANICE

Taktické cvičení složek Integrovaného záchranného systému uspořádalo v pátek 27. dubna 2007 město Nechanice. Cvičení bylo zaměřeno na záchranné a likvidační práce při zdolávání mimořádné události a likvidaci následků požáru v objektu základní a mateřské školy spojené s evakuací a záchranou osob.

Při simulovaném požáru místní Základní a mateřské školy bylo v jedné ze tříd uvězněno asi 20 dětí. Hasiči museli zvládnout rozsáhlý

požár a postarat se o bezpečnou evakuaci všech osob.

Cílem bylo prověřit aktuálnost a funkčnost požárního poplachového plánu pro město Nechanice, vyhlášení poplachu zúčastněným jednotkám požární ochrany, ověření výjezdových a dojezdových časů jednotek požární ochrany, aktuálnost a funkčnost evakuačních plánů základní a mateřské školy, řízení zásahu, činnost a koordinace jednotek požární ochrany při společném zásahu a postupy při poskytování předlékařské první pomoci.

Na cvičení se podílely Sbor dobrovolných hasičů Nechanice, Hasičský záchranný sbor Královéhradeckého kraje, Policie ČR, Oblastní spolek Českého červeného kříže Hradec Králové a Základní škola Nechanice. Celkem se do akce zapojilo na 200 osob.

Zdravotníci **Oblastního spolku ČČK Hradec Králové** spolupracovali s hasiči při evakuaci školy a poskytovali předlékařskou první pomoc. Cvičení prokázalo dobrou připravenost našich zdravotníků a schopnost spolupráce se složkami IZS.

*Karel Žabka,
ředitel Úřadu OS ČČK Hradec Králové*

Co řekne svatý Petr u nebeské brány lékařů?
- „Dodavatelé k zadnímu vchodu!“

TURKMENISTÁNSKÝ ČERVENÝ PŮLMĚSÍC

Organizace vznikla v roce 1926, kdy vláda Turkmenistánů schválila Stanovy Turkmenistánského ČP a byla zvolena Nejvyšší rada a vedení organizace. Zpočátku byla hlavní činnost zaměřena především na programy ochrany zdraví, péče a prevence před nemocemi. Pracovníci a dobrovolníci ČP se stali součástí profesionálního zdravotnického personálu a pomáhali především na vesnicích, v horách a v oblastech, kde byl nedostatek jakékoli veřejné zdravotní péče.

Ve 40. letech minulého století se Turkmenistánský ČP aktivně zapojoval při záchranných

akcích při Velké vlastenecké válce. Poskytoval přímou pomoc raněným vojákům v poli a zajatým vojákům. Pak se na dlouhou dobu stal podřízeným organizace ČK a ČP Sovětského svazu a to až do roku 1991, kdy došlo k osamostatnění země i organizace. O pár let později ratifikoval Turkmenistán Ženevské úmluvy a Dodatkové protokoly a v roce 1995 byl Turkmenistánský ČP uznán MV ČK a přijat do MF ČK a ČP jako právoplatný člen.

V současné době má jeho organizace téměř 120.000 dobrovolníků, 800 profesionálně školených dobrovolníků a zabývá se především

aktivitami spojenými s pátráním po zmizelých osobách nebo jejich osudu, pomoci uprchlíkům a azylantům, práci s mládeží, ale také připraveností na katastrofy, protože Turkmenistán se nachází v rizikové oblasti přírodních katastrof - dochází zde k častým zemětřesením. Turkmenistánský ČP školí zvláštní týmy (humanitární jednotky), které jsou v případě katastrofy nasazovány na nejrůznější úkony - vyhledávání zasypaných osob, poskytování ošetření, úklidové práce, apod.

Linda Sochorová,
zahraniční úsek Úřadu ČČK

VÝROČÍ ČÍSLA – ČEŠTÍ LÉKAŘI

LADISLAV HAŠKOVEC (1866 - 1944)

Významný český neurolog se narodil v jihočeském lázeňském městečku Bechyni. Lékařskou fakultu vystudoval v Praze, kde také v roce 1892 nastoupil jako asistent na psychiatrické klinice. V průběhu studia medicíny pracoval v Národním muzeu. Je držitelem jednoho nesporného prvenství - z neuropatologie a neurologie byl habilitován v roce 1896 jako vůbec první docent tohoto oboru v celém Rakousko-Uhersku. Zkušenosti získával i při stáži v Paříži na klinice prof. Charcota, později procestoval mnoho ústavů pro nervové a duševní choroby v řadě zemí. Mimořádnou profesuru získal v roce 1906, řádným profesorem byl jmenován o 13 let později.

Byl přednostou ambulatoria pro nervové choroby, později neurologické kliniky a v letech 1925/1926 byl děkanem lékařské fakulty v Praze. Úspěšně působil také jako soudní znalec v oboru chorob nervových a duševních. Je považován za zakladatele samostatné české neurologie a průkopníka neuropatologie. Kromě toho se zabýval také endokrinologií, antropologií, fyzioterapií a dalšími obory. Byl členem mnoha zahraničních vědeckých společností a získal řadu mezinárodních ocenění.

(Maxdorf, Praha 2005)

(Zdroj: Velký lékařský slovník, 5. vydání,

Obvykle se zhotovují z kovů, drahých kamenů, mušlí, zubů, perel; v různých kombinacích s drahými kovy. Náhrdelník je vhodný pro šaty s hlubokým výstřihem a doplňuje ho.

- **Náramek** se nosí kolem zápěstí či nadloktí. K malé večerní toaletě postačí prsten a náramek.
- **Medajlón** je malá ozdoba zavěšená na stužce nebo řetízku, nejčastěji ze zlata nebo ze stříbra. Do medajlónu se vkládají fotografie blízkých osob apod.

(Zdroj: Člověk mezi lidmi, Trizonia, Praha, 1998)

UCTĚNÍ PAMÁTKY MANŽELŮ BENEŠOVÝCH

Představitel OS ČČK Hradec Králové uctili 27. května 2007 památku manželů Hany a Edvarda Benešových.

Místopředsdkyně Oblastního spolku Jaroslava Rajmanová a ředitel Úřadu OS ČČK Hradec Králové Karel Žabka u příležitosti 123. výročí narození dr. Edvarda Beneše (* 28.

5. 1884, † 3. 9. 1948) položili kytici u hrobu manželů Benešových v Sezimově Ústí. Po pietním aktu a krátkém připomenutí zásluh manželů následovala prohlídka Památníku dr. Edvarda Beneše a jeho vily a přilehlých zahrad.

Hana Benešová (* 16. 7. 1885, † 2. 12. 1974) se velmi angažovala v činnostech Československého červeného kříže a po roce 1945 se stala jeho čestnou předsdkyní. O životě a díle Hany Benešové (původním jménem Anna) a jejím spojení s Červeným křížem se můžete více dozvědět v publikaci vydané ČČK v roce 2005.

Jaroslava Rajmanová,
místopředsdkyně OS ČČK Hradec Králové

UŽITEČNÉ VYNÁLEZY

BRAILLOVO SLEPECKÉ PÍSMO

Když se 4. ledna 1809 v rodině Brailů ve vesnici Coupvray ve Francii narodil syn, který dostal jméno Louis, nikdo netušil, jaký strašný osud jej stihne. Ve věku tří let si poranil levé oko šídlem z otcovy dílny. Dostal infekci, která se postupně přenesla i na pravé oko a postupně oslepl. Jeho rodiče však nezoufali a houževnatě jej učili všemu, co malý chlapec chápal. A on chápal dobře. Proto jej zavezli do Paříže, kde byl tehdy jediný ústav pro nevidomé. Sedmiletý chlapec si brzy získal oblibu vedoucích, kteří když poznali jeho talent, jmenovali jej v roce 1828 učitelem nevidomých dětí.

Devatenáctiletý Louis Braille (1809 - 1852) věnoval každou volnou chvíli myšlence vytvořit pro nevidomé písmo, které by mohli číst hmatem, takže by se už nemuseli spoléhat jen na to, co jim kdo řekne a mohli by se řádně vzdělávat. Za rok se mu to podařilo (v roce 1829) a často prý říkal, že si ten dárek dal ke svým dvacátým narozeninám. Tehdy to byla malá světová senzace a jeho abeceda se začala přizpůsobovat potřebám nevidomých i v jiných zemích. Brzy potom vyšly první knihy a o něco později i časopisy v jeho bodovém slepeckém písmu, které bylo po něm pojmenováno. V roce 1838 vydal v tomto písmu Braille dokonce i učebnici matematiky.

Bohužel osud zůstal k Braillemu krutý i nadále. Umírá v Paříži velmi záhy, krátce po svých 43. narozeninách. Ale jeho dílo přečkalo staletí a všichni slepci na světě na něj dodnes vzpomínají s vděčností. A my si spolu s nimi připomínáme, že letos uplynulo 155 let od jeho úmrtí.

ZNÁME PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ?

NOŠENÍ OZDOB A ŠPERKŮ – 1. ČÁST

- **Šperky jednoduché**, nenápadné můžeme v omezeném množství nosit po celý den (prsten, náušnice, řetízky, náramek, aj.).
- **Bižutérii** se rozumí ozdobné předměty z méně vzácných materiálů nebo skla, kovu, méně vzácných kamenů, keramiky, kůže, dřeva, umělých hmot apod.
- **Prsteny, náušnice, náhrdelník, náramek** mají být v kolekci nebo se vhodně doplňovat.
- **Náhrdelníky** jsou zhotovovány z nejrůznějších materiálů, které se řídí módou a věkem.

Když budete jíst cibuli,
nebude k vám chodit lékař.
Když budete jíst česnek,
nebude k vám chodit nikdo.

NAŠE DESATERO

PREVENCE KLÍŠŤAT

1. Na výlety do přírody si zásadně oblékejte světlý oděv s dlouhými rukávy a dlouhými nohavicemi, které si zastřete do ponožek.
2. Používejte ochranné repelentní prostředky, které klíšťata odpudí.
3. Po návratu z vycházky nebo z výletu si pečlivě zkontrolujte celé tělo.
4. Pravidelně kontrolujte i své domácí miláčky – kočky a psy.
5. Pokud už klíště objevíte, je nutné je co nejdříve odstranit (klíšťata mohou nemoc na člověka přenést až po několikahodinovém sání – zhruba po 4 hodinách).
6. Před samotným odstraněním klíštěte pořádně vydezinfikujte postižené místo (nejlepší je alkoholový dezinfekční roztok). Po nakapání počkejte asi 5 minut.
7. Navlékněte si jednorázové gumové rukavice; ochráníte tím kůži před případnou infekcí.
8. Klíště uchopte pinzetou (příp. speciálními kleštičkami, které koupíte v lékárně).
9. Klíštětem pak kývejte do stran (je jedno, zda ve směru hodinových ručiček nebo proti němu). Zásadně klíště uchopte u hlavičky, ne u zadečku, jinak hrozí, že do rány vymáčknete obsah jeho střev – i se všemi choroboplodnými zárodky.
10. Po skončení celé akce místo opět vydezinfikujte. Není rozumné klíště jakkoliv mastit.

(Zdroj: Zdraví č. 5/2007)

VÝROČÍ ČÍSLA – SVĚTOVÍ LÉKAŘI

RONALD ROSS (13. 5. 1857 - 16. 9. 1932)

Tento významný anglický lékař se narodil v Indii, kde jeho otec dosáhl hodnosti generála britské armády. Studoval medicínu na londýnské univerzitě; speciální studium tropického lékařství pak absolvoval na univerzitě v Liverpoolu, kde se později stal profesorem. Ross podobně jako Laveran pátral po původcích malárie.

Za svého pobytu v západní Africe dělal pokusy na domorodcích, kteří se na jeho žádost nechávali dobrovolně poštipat moskyty. Celé měsíce v laboratoři pitval moskyty a hledal zárodky malárie. Nakonec je objevil v jejich žaludku. Jeho pokusy a výzkumy vedly k tomu, že se mohlo přistoupit k léčení malárie. Od roku 1912 působil Ross na londýnské univerzitě, o 11 let později se stal ředitelem ústavu i nemocnice pro tropické choroby v Londýně. V roce 1902 mu byla udělena Nobelova cena za medicínu a fyziologii právě za práce o malárii. Letos si připomínáme, že uplynulo 150 let od jeho narození a 75 let od jeho úmrtí.

(Zdroj: Velký lékařský slovník, 5. vydání, Maxdorf, Praha 2005)

OSOBNOSTI ČERVENÉHO KŘÍŽE

VAVRO ŠROBÁR (9. 8. 1867 - 6. 12. 1950)

Významný slovenský politik, jeden z tzv. „mužů 28. října“, se narodil v obci Lesková. Středoškolské studium absolvoval v Přerově, medicínu vystudoval na lékařské fakultě UK v Praze. Do roku 1918 působil jako lékař v Ružomberoku, pak se však intenzivně zapojil do politického života jako blízký spolupracovník T. G. Masaryka.

V letech 1918 – 1920 vykonával funkci ministra s plnou mocí pro správu Slovenska a současně byl ministrem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy. V dalších dvou letech byl ministrem školství a národní osvěty. Od roku 1918 byl sedm let poslancem a poté dalších 10 let senátorem. Od roku 1922 po dobu 15 let přednášel na lékařské fakultě University Komenského v Bratislavě, kde byl v roce 1935 jmenován profesorem sociálního lékařství. Za Slovenského národního povstání

in v roce 1944 byl jedním ze dvou předsedů Slovenské národní rady. Po druhé světové válce byl v letech 1945 – 1946 ministrem financí a po únorovém převratu v roce 1948 pak ministrem pro sjednocení zákonů.

V období první republiky se významně angažoval v ČSČK a byl také členem jeho Hlavního stanu. Letos si připomínáme, že uplynulo 140 let od jeho narození.

PTALI JSTE SE ...

Otázka: Moje vnučka začíná šilhat, ujíždí jí jedno oko do strany. Zajímalo by mě, co se s tím dá dělat?

Jana M., Břeclav

Odpověď: Šilhání (strabismus) není pouhou vadou na kráse, ale je třeba se obrátit na očního lékaře. Kojenci běžně stáčejí oči nestejněměrně a je to většinou projevem nezralé koordinace oko-hybných svalů (každé dítě mezi 6. – 10. týdnem života s podezřením na šilhání by mělo projít vyšetřením u očního lékaře). Šilhání může však být i projevem vážné oční poruchy. Čím je dítě mladší, tím bývá léčba úspěšnější. S léčbou prostřednictvím brýlí je možné začít již od jednoho roku věku dítěte. Oční lékař může rodičům také poradit, jak šilhání odstranit vhodným cvičením. Důležitá je zde velká trpělivost a důslednost.

Vrozená forma šilhání si obvykle vyžaduje operaci již v kojeneckém věku, nečeká se na korigování této vady pomocí brýlí. Kromě zjevného šilhání může dítě postihnout i tzv. skryté šilhání (viditelně nešilhá, postavení očí je paralelní, ale dítě na jedno oko vidí špatně). Pro odhalení této vady musí být druhé oko vždy dokonale zakryté. Ideální věk pro léčení této vady jsou tři roky věku dítěte. Začne-li se s léčbou včas, obvykle se skryté šilhání do začátku školní docházky podaří odstranit.

Dva dělníci pracují na výškové budově a najednou slyší jakot houkačky. Jeden říká druhému: „To je ale výkon.“

Před pěti minutami mi spadlo dolů kladivo a už je tu sanitka“.

OKÉNKO SPRÁVNÉ VÝŽIVY

JAHODY

- o jahodách se zmiňují již významní antičtí autoři jako Plinius, Vergilius a Ovidius. V roce 1766 zahradník francouzského krále Ludvíka XV. Antoine Duchesne poprvé předvedl své „anasové jahody“.
- rozlišujeme jahody zahradní a lesní, dále stápleplodící, velkoplodé, aj.
- na světě se na počátku 80. let 20. století sklídilo téměř 2 miliony tun jahod.
- jahody obsahují 87 % vody, více než 6 % cukru, 2,3 % buničiny, dále bílkoviny a kyseliny (citronová, jablečná, vinná, aj.), dále sloučeniny sodíku, vápníku a fosforu. Obsahují také vitamíny C, B a K a provitamin A.
- jahody konzumujeme nejčastěji v syrovém stavu. Připravujeme si z nich však také ovocné saláty, dezerty, krémy, poháry, moučníky, nápoje, rosoly i studené omáčky a polévky.
- sušené listy lesních jahod se užívá do léčivých čajů.

„POMOZ POMOCT!“ V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Již podruhé se v **Jindřichově Hradci** konala u příležitosti Světového dne Červeného kříže akce „**Pomoz pomoc!**“. Stejně jako v loňském roce byla pro přítomné zaranžována autonehoda, na které bylo přihlížejícím předvedeno volání zdravotnické záchranné služby, ošetřování postižených laiky, ale i práce profesionálních záchranářů a hasičů.

Pro děti zde byla připravena stanoviště s první pomocí, ale i stanoviště, kde se ocitly v pohádce O Šípkové Růžence. Po absolvování alespoň šesti stanovišť obdržely děti drobné dárky a diplomy, které byly slosovateľné – děti mohly vyhrát například výlet pro celou třídu, exkurzi na pracoviště Policie ČR, jízdu vozem městské policie, věcné ceny, vstupenky do muzea, apod.

Součástí akce byla prezentace techniky 153. záchranného praporu Armády ČR, sanitky Zdravotnické záchranné služby, vozidel a vybavení Policie ČR a Městské policie Jindřichův Hradec, dále měli návštěvníci možnost vyzkoušet si střelbu z elektronické pistole, shlédnout ukázky práce záchranářských psů, aj.

Akce byla finančně podpořena městem Jindřichův Hradec a velkou pomoc poskytl při přípravě a organizaci Odbor školství, mládeže a tělovýchovy Městského úřadu v Jindřichově Hradci. Na zajištění akce se také významnou měrou podíleli příslušníci 153. záchranného praporu Armády ČR.

Samozřejmě by akce nemohla proběhnout ani bez dalších organizací, které se na ni aktivně podílely nebo na ni přispěly finančními a věcnými dary.

TUBERKULÓZNÍ PREVENTORIUM ČSČK

Tuberkulózní preventorium Československého červeného kříže byl ústav, který byl zřízen na Slovensku ve Vysokých Tatrách v **Novém Smokovci** v roce **1924** pro děti ohrožené tuberkulózou - tedy ne dosud nemocné. Patřil mezi první stálá zdravotnická zařízení ČSČK, kam kromě něj ještě patřilo v prvních letech existence ČSČK ještě Sanatorium ČSČK v Praze v Žitné ulici a Nemocnice spolku ČSČK ve Spišské Sobotě (na Slovensku).

Preventorium poskytovalo ohroženým dětem ošetření, které zabraňovalo propuknutí choroby. Děti byly do tohoto ústavu umístěvané na tři měsíce na základě prohlídek v dispenzářích ČSČK a situace v rodinách. Například v roce 1927 měl tento ústav v ošetřování průměrně 170 dětí po dobu tří měsíců. V případě propuknutí tuberkulózy pak ČSČK neumisťoval nemocné děti jen do vlastních zdravotnických zařízení, ale zprostředkoval jejich přijetí i do dalších zdravotních ústavů, přičemž spolupracoval s úřady a dalšími organizacemi a institucemi.

VE VÝŠKOVĚ ŠKOLÍ PRVNÍ POMOC

V únoru a březnu 2007 jsme skolili v Základní normě zdravotnických znalostí v prostorách Hasičského záchranného sboru dobrovolné hasiče z okresu Vyškov formou cyklu tří školení. Pro 22 mladých členů Sboru dobrovolných hasičů (SDH) v Pustiměři jsme přednášeli zásady první pomoci, obzavové techniky, praktické provádění resuscitace a stabilizované polohy. Odpolední výuka se díky zájmu a pozornosti přítomných dětí a mládeže protáhla až do 20. hodiny. Příznivě se projevovalo, že v této obci je činnost SDH podporována zastupiteli místního úřadu.

Dne 17. 4. 2007 jsme v Základní škole Křenovice pořadali školení pro 23 pedagogických a správních zaměstnanců školy a dále pro žáky 6. a 7. tříd (viz foto). Základní školy Drnovice a Rostěnice a tak jako každoročně i Gymnázium ve Vyškově zabezpečily školení první pomoci v měsíci květnu. Pro firmu ARIA a jejich 39 zaměstnanců jsme skolili Základní normu zdravotnických znalostí a první pomoc s praktickým prováděním resuscitace a obzavové techniky dne 17. 4. 2007 v prostorách výrobní haly.

*Danuše Adamcová,
ředitelka Úřadu OS ČČK Vyškov*

OPUSTIL NÁS MUDr. JURAJ SZÁNTÓ

Dne 21. června 2007 zemřel ve věku nedožitých 79. narozenin dlouholetý obětavý člen a funkcionář Československého a Českého červeného kříže a obětavý spolupracovník Novin Červeného kříže MUDr. Juraj Szántó. Rozloučili jsme se s ním o osm dní později při pietním aktu na Olšanských hřbitovech.

Členem Červeného kříže byl téměř 60 let - již od roku 1948. Řadu let působil ve funkcích v OV a KV ČSČK na Slovensku. Po přestěhování do Čech aktivně pracoval v různých komisích Českého a Federálního výboru ČSČK. Dlouhá léta vykonával funkci předsedy OS ČČK Praha 2, byl členem Shromáždění delegátů ČČK. Byl autorem a odborným recenzentem řady publikací ČSČK a ČČK. Pracoval jako zubař v Československém rozhlasu. Dlouhá léta jsme jej znali jako redaktora Zdravotnických novin, krajského lékaře zdravotní výchovy ve Středočeském kraji a jako autora stovek poutavých článků v nejrůznějších časopisech. Až do svého skonu byl předsedou Společnosti MUDr. Ivana Háška, místopředsedou Společnosti Alice Masarykové a předsedou redakční rady časopisu Zdraví. V roce 2004 obdržel nejvyšší vyznamenání ČČK - Medaili Alice Masarykové.

Především jsme jej však znali jako nesmírně obětavého člověka, ochotného pomoci každému, kdo pomoc potřeboval. Přesně v duchu hlavního poslání Červeného kříže. V obývacím pokoji jeho bytu se neustále střídaly návštěvy přátel, kamarádů, známých a bývalých kolegů, u nízkého konferenčního stolu, kávičky nebo čísky červeného vína se sprádaly plány na nové odborné semináře, seriály článků či odborné příručky. Přes řadu vážných chorob byl Jura do posledních chvil svého života neskutečně duševně čilý a plný nápadů. Budeš nám dlouho chybět, kamaráde...

Mgr. Josef Švejnoha

VÝSLEDKY II. HAAGSKÉ MÍROVÉ KONFERENCE

V minulém díle jsme si se čtenáři připomněli, že 15. června - 18. října 1907 se v Haagu uskutečnila **II. Mezinárodní mírová konference**. Dnes se zaměříme na výsledky, kterých bylo dosaženo.

Konference navázala na konferenci konanou v Haagu v r. 1899 a zmodernizovala řadu norem tehdy přijatých - můžeme říci, že prakticky všechny akty z r. 1899 byly revidovány a rozvinuty v r. 1907 a proto přestaly - až na Úmluvu o zákazu střel rozšiřujících či zplošťujících se v lidském těle - být významné jinak než historicky. Naproti tomu výsledky II. konference z r. 1907 jsou, jak uvidíme, mnohdy plně aktuální i dnes.

II. Haagská konference r. 1907 svolaná ruským carem, prezidentem USA a holandskou královnou, přijala celkem 14 (!) mezinárodních smluv. Pro pořádek si je vyjmenujme:

- I. Úmluva o pokojném vyřizování mezinárodních sporů
- II. Úmluva omezující užívání síly při dobývání smluvních dluhů
- III. Úmluva o počátku nepřátelství
- IV. Úmluva o zákonech a obyčejích války pozemní
- V. Úmluva o právech a povinnostech neutrálních mocností a osob ve válce pozemní
- VI. Úmluva o režimu nepřátelských obchodních lodí na počátku války
- VII. Úmluva o přeměňování obchodních lodí ve válečné
- VIII. Úmluva o kladení samočinných dotekových podmorských min
- IX. Úmluva o bombardování námořními silami za války
- X. Úmluva o úpravě Ženevské úmluvy pro válku námořní
- XI. Úmluva o některých omezeních kořistního práva ve válce námořní
- XII. Úmluva o vytvoření Mezinárodního kořistního soudu
- XIII. Úmluva o právech a povinnostech neutrálních mocností ve válce námořní

XIV. Deklarace o zákazu vrhání střel a výbušných látek z balónů.

V kontrastu s tím k původně zásadnímu cíli - tedy všeobecnému odzbrojení - se vztahuje jen rezoluce, v níž konference znovuvyzývá vlády světa ke snižování vojenských výdajů a k uspořádání III. Mírové konference (k čemuž již nedošlo...).

A nyní k obsahu přijatých smluv. **Úmluvy I. a II.** nepatří do oblasti mezinárodního práva humanitárního, přesto alespoň stručně. První sice užítí síly při řešení sporů mezi státy výslovně nezakazuje (to učiní až r. 1945 Charta OSN), ale na svou dobu **výrazně omezuje**, a to jen na závažné spory, kdy předepisuje, že nejprve musí být vážná rozmlůvka nebo spor řešen **dobrymi službami či zprostředkováním**, teprve po neúspěchu se rozvádné strany mohou chopití zbraní. Dodnes jsou však aktuální ustanovení o mezinárodní arbitráži, na jejichž základě stále v Haagu působí Stálý

rozhodčí dvůr (rozhodnou-li se státy Dvorem věc předložit, je pro ně následný verdikt závazný). Pro zajímavost dodejme, že v Paláci Míru, pro něj postaveném v r. 1913 (viz foto), sídlí od r. 1947 též Mezinárodní soudní dvůr, zřízený Chartou OSN. Ostatně v Haagu sídlí i další mezinárodní soudy - Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii či nejnověji Mezinárodní trestní soud (od r. 2003).

Druhá úmluva je dnes již neplatná z důvodu rozporu se zákazem použití síly Chartou OSN. **Úmluva III.** upravuje povinné náležitosti počátku války (vyhlášení války, ultimátum), platí dodnes.

Ostatní smlouvy se již týkají MHP, a to zejména způsobů a prostředků vedení války. **Úmluvy V. a XII.** stanoví, že území, resp. vody státu nezúčastněného ve válce (neutrálita) jsou nedotknutelné a nesmí být **nijak užívány k podpoře válečného úsilí** (nábor do ozbrojených sil, přeprava munice apod.). Využití je lze jen k přepravě či léčení raněných a nemocných či válečných zajatců při dodržení rovného přístupu k oběma stranám (neutralita může být pro daný konflikt nebo trvalá (v Evropě Švýcarsko a Rakousko).

Úmluva X. rozšiřuje na námořní konflikty zásady **Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků polních armád** z r. 1906 (ta nahradila první Ženevskou úmluvu z r. 1864, která byla na námořní války rozšířena při I. Haagské konferenci). Poznamenejme, že samotná úmluva pro námořní konflikty (II. Ženevská úmluva) byla přijata až r. 1949.

Obsah ostatních smluv ilustruje jejich název. Dodejme, že **Úmluva XII.** nebyla ratifikována vůbec (soud měl rozhodovat spory o ukořistěné lodě) a **Úmluva XIV.** neměla valného významu - zakazovala sice **bombardování ze vzduchu** (bombardování z balónů neb jiného způsobu podobné povahy), avšak nezabránila rozvoji bombardování nejprve vzduchodolmi a zejména pak letadly - krom USA a Velké Británie ji žádná významná mocnost neratifikovala a navíc dle své - tehdy neobvyklé - doložky platí jen v té válce, kde všechny zneprátené státy jsou smluvními stranami Úmluvy... Její platnost byla omezena do skončení III. Mírové konference; právně vzato tedy platí dodnes.

Nejvýznamnější je však Úmluva IV., o obyčejích a zákonech války pozemní, o níž samostatně pojednáme příště.

RNDr. Marek Jukl, Ph. D., prezident ČČK

VÍTE, ŽE ...

MÍCHA

- Mícha hřbetní probíhá jako mohutný kabel páteřním kanálem, jehož pokračováním je v týlním otvoru prodloužená mícha; spojuje mozek s tělem.
- Podobně jako páteř je členěna v segmenty. Mezi dvěma obratli vycházejí po stranách páteře z míchy míšní nervy - celkem 31 párů. Tyto míšní nervy mají zadní senzitivní a přední motorické kořeny.
- Uvnitř míchy je tmavší šedá hmota (na příčném řezu se jeví ve tvaru motýla), zevně je hmota bílá. Do šedé hmoty jsou vsunuty neurony, v bílé hmotě probíhají nervová vlákna, která jsou sdružena v místní nervové dráhy.
- Vzestupné, senzitivní míšní dráhy vedou vzruchy z receptorů do mozku. Sestupné, motorické míšní dráhy přivádějí motorické impulsy z mozku a končí u buněk předních rohů míšních. (Zdroj: Člověk, Scientia, Praha, 1996)

RADA PRO VÁS ...

JAK ČASTO MÁME UKLÍZET?

Nábytek - prach bychom měli stírat podle potřeby. Jednou za měsíc bychom měli nábytek nalesťtit; jednou za půl roku bychom se měli věnovat knihovně (každou knihu vyndat a otřít její hřbet vlákným hadříkem). Kuchyňskou linku a elektrické spotřebiče bychom měli umýt jednou týdně.

Záclony a závěsy - perte je co nejčastěji, vždy však při mytí oken.

Sklo a porcelán - dekorační sklo, křehký porcelán a drobnosti ze skleníků stačí mýt jednou za tři měsíce. Zároveň je možné také umýt veškeré sklo, talíře, hrnce, případně i hrnce a pánve umístěné v kuchyňské lince.

Podlahy - vytírejte nejméně jednou týdně (v kuchyni podle potřeby).

Lékař: „Váš manžel je totálně vyčerpan, potřebuje naprostý klid. Předepíši vám prášky na spaní.“ - Pani: „A kolik by jich měl brát?“
Lékař: „On nic. Ty budou pro vás.“

Koupelna a toaleta - vanu, sprchovací kout, umyvadla a záchodovou mísu myjte podle potřeby, nejméně však jednou týdně.

PRVNÍ POMOC

OBECNÝ POSTUP PŘI VYŠETŘOVÁNÍ

Má tři základní fáze:

1. **Vyšetření základních životních funkcí** - dýchání, krevního oběhu a stavu vědomí.
2. **Vyšetření oblastí, kde postižený udává obtíže (bolest).**
3. **Rychlé celkové dovyšetření postiženého** (pohledem, poslechem, pohmatem, ostatními smysly) v pořadí orgánů: hlava - krk - páteř - hrudník - břicho - horní končetiny - dolní končetiny.

Pokud v úvodu vyšetření zjistíme, že základní životní funkce postiženého jsou nedostatečné či zcela chybí, je potřeba další vyšetření přerušit a věnovat se **oživování**.

Vždy je nutné vyloučit **skrytá poranění** pod oděvem, především krvácení. Pokud je najdeme, krvácení okamžitě zastavujeme. Potom teprve postiženého dovyšetříme výše uvedeným způsobem.

Při nutném **svlékání** poraněného postupujeme vždy s maximální diskretností a šetrností, odhalujeme jen části těla nezbytně nutné a po ošetření je opět kryjeme oděvem či příkrývkou.

Stejně tak diskretně a s rozvahou přistupujeme k **osobnímu vlastnictví** postiženého, které často zůstává bez jeho dohledu na místě nehody. Tuto záležitost řešíme s Policií ČR nebo ZZS.

Při celkovém vyšetření si všímáme nebo aktivně pátráme po **dokladu o jejich již stávající nemoci** - průkazů diabetika, epileptika, zvláště závažně tělesně postiženého.

(Zdroj: Zdravotnický instruktor ČČK, Úřad ČČK, Praha 2002)

ČČK A TRADICE V BŘESTĚ

Ve dnech 14. – 15. 4. a 21. – 22. 4. 2007 žila vesnice Břest na Kroměřížsku hanáckými kroji. Členka MS ČČK Břest paní **Václava Navrátilová**, která je zároveň i členkou Dobrovolných hasičů Břest, se zasloužila o otevření Výstavy hanáckých krojů v Břestě.

V den otevření výstavy 14. 4. 2007 se konala i ukázka tradičních velikonočních zvyků na Hané. Malé Hanačky chodily s májím a zpívaly písničku „Stála panenka Ma-

ria“, větší dívky vyháněly zimu v podobě Moreny s tradičními zpěvy, klepači oznamovali smrt Krista a konečně chlapi vymrskali panímámy v krojích, přidali pěkné a mnohdy už málo známé říkanky a dostali velikonoční vajíčko. Akci dovršilo oblékání Hanačky do kroje s přesným popisem, jak a kam který díl patří a jak se jmenuje a zpěv hanácké písničky „Na té naší Hané“.

MS ČČK Břest byla pyšným spolupřátelstvem krásné akce, která se jistě zaslouží o znovuoživení nebo alespoň připomenutí hanáckých tradic v Břestě. (Majitelkou ženského kroje na fotografii je předsedkyně MS ČČK Břest **Ludmila Navrátilová**).

Bc. Lenka Chytilová, členka MS ČČK Břest

ZLÍNSKÝ ČČK A IZS

Tak jako každoročně, tak i letos se OS ČČK Zlín zúčastnil ostrého cvičení s IZS „Benzen 2007“, které bylo historicky největším cvičením Krizového štábu Zlínského kraje. Uskutečnilo se 19. 4. 2007. Jeho cílem bylo praktické prověření činnosti všech složek IZS při přechodu od mimořádné události ke krizové situaci, kterou byl únik nebezpečné látky při dopravní nehodě. Akce se uskutečnila v Loukově a Osíčku na Kroměřížsku. Za ČČK Zlín se tentokrát zúčastnila předsedkyně VR OS ČČK Zlín jako člen Krizového štábu IZS Zlínského kraje a dva dobrovolníci ČČK - maskéři: **Martin Číhal** a **Nikol Charvátová**.

V minulých letech byla povolána celá HJ ČČK Zlín, kdy bylo např. maskováno až 30 zraněných a zároveň byla žádána i pomoc při ošetření zraněných při hromadné neštěstí. Zlínský kraj považuje součinnost ČČK a IZS za nezbytnou.

*Anna Vařáková,
předsedkyně VR OS ČČK Zlín*

PLES ČČK V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Poslední březnový pátek se dárci krve, členové, dobrovolníci a příznivci Českého červeného kříže sešli na tradičním plese pořádaném OS ČČK Ústí nad Orlicí.

Úžasnou atmosféru nedělala jen přizvaná kapela, která své hrácké umění doplňovala i různými příhodnými převleky, ale i tři taneční vystoupení. Především

poslední vystoupení mělo velký ohlas, neboť své pochodové schopnosti předvedly mažoretky z Místní skupiny ČČK Dolní Černá. Vyvrcholením bylo losování „výherců“ tomboly.

VELKÉ CVIČENÍ IZS V POJIZEŘI

V pátek 18. května 2007 proběhlo v Jablonci nad Jizerou cvičení IZS. Byla evakuována základní škola, která má téměř 200 dětí. Cvičení se zúčastnily složky profesionálních a dobrovolných hasičů, policie a Červený kříž.

Ráno v 9.00 hod. byl ve škole vyhlášen poplach a učitelé odváděli děti nouzovými východy z budovy. Několik dětí a jeden učitel však nestačili opustit budovu včas, protože byli zraněni. Během 5 minut se ozvaly sirény hasičských vozů, které přispěchaly na pomoc. Dorazila i policie, která zajistila místo požáru a dohlížela na pořádek. To se však už hasiči vrhli do zakouřené budovy školy a na nosítkách vynášeli raněné děti, o které se postarali zdravotníci z řad Červeného kříže. Jako poslední byl evakuován výsuvnou plošinou učitel a předán do rukou zdravotníků k ošetření. Konečně si mohli všichni vydechnout – cvičení skončilo a vše dobře dopadlo.

Po ukončení cvičení byla ještě ukázka požární techniky. Hasiči ukázali dětem vyprošťování raněných z hořících automobilů a i zde pomáhali a poskytovali první pomoc mladí zdravotníci. Celá akce byla zakončena ukázkou policejního zásahu a práce psůvoda. Mladí zdravotníci svým spolužákům předvedli jak poskytovat účinné první pomoc a jaká jsou základní pravidla první pomoci, aby byla co nejvíce platná. Cvičení skončilo – děti si odnesly spoustu poznatků z práce hasičů, policie a Červeného kříže a všichni si na jednoduše uvědomili, jak je práce těchto složek důležitá a potřebná. Všichni však byli rádi, že šlo jen o cvičení a přáli si, aby k takové akci nemuselo nikdy dojít.

Touto cestou děkuji všem účastníkům akce a doufám, že další cvičení na sebe nenechají dlouho čekat, protože jak se říká, „opakování je matka moudrosti“ a v tomto případě ji není nikdy dost.

*Zdeňka Javířková,
ředitelka Úřadu OS ČČK Semily*

CENA MĚSTA DUCHCOVA

Obdržela ji letos v červnu při Casanovských slavnostech svěží šedesátnice **Marie Polívková**, členka MS ČČK Duchcov, ale také členka zdejšího pěveckého sboru, sportovkyně – funkcionářka klubu Atletika Duchcov. Jako turistka se loni zasloužila o zprovoznění naučné stezky, připomínající rodnou Hrdlovku. Aktivní dobrovolnice, která si dokáže najít čas na pravidelné návštěvy svých kolegů v Domově důchodců v Bystřanech. Všichni vědí, že se bez ní společenské, kulturní a sportovní dění v Duchcově neobejde. Jen si kladou otázku, kde na všechny své aktivity bere čas.

Redakce Novin Červeného kříže se připojuje ke gratulantům.

DĚLEJTE TO JAKO V PODĚBRADECH

V minulém čísle Novin ČK jsme psali o předsedkyni 3. MS ČČK v Poděbradech Jindřišce Kantorové a slíbili jsme, že příště napíšeme více o práci této aktivní MS ČČK.

Prohlíželi jsme si jejich Plán práce na rok 2007 a žasli jsme, co všechno se v rámci MS ČČK dá dělat. Posuďte sami: školení první pomoci na školách, instruktáž pečovatelek, zájezd do Vysokých Tater a Polska (pro 90 osob na týden), zajišťování zdravotnických služeb, přednášky policie a hasičů,

návštěva výstavy v Lysé nad Labem, zájezd do Švédska (pro 90 osob na 10 dnů), školení tounoucích, zajišťování zdravotnických služeb na dětských letních táborech, zájezd do Luhačovic, rekondiční pobyt seniorů, Akademie třetího věku, exkurze do zdravotnického zařízení a sociálního ústavu, školení obzavozových úkonů na chirurgii, Štěpánské posezení (vánoční beseda a vánoční nadílka), dětská představení, nábor dárců krve, návštěva dětí v Dětských domovech, zajišťování provozu Linky důvěry ...

Jako bychom Vás slyšeli, že už máme přestat, že to snad není možné. Ale je, jen když se chce. Nechcete to zkusit také u Vás jako v Poděbradech?

DAR 300 TISÍC PRO DÁRCE KRVE

Na propagaci BDK a oceňování mnohonásobných dárců krve v Královéhradeckém kraji uvolnil Krajský úřad letos **300.000,- Kč**. Na návrhu se shodli krajský radní a 29. 3. 2007 ho podpořilo i zastupitelstvo. „Nezástnou pomoc dobrovolných dárců krve člověk dokáže správně ocenit, až když ji sám nebo někdo blízký z jeho okolí potřebuje,“ řekl k účelové dotaci hejtmán **Ing. Pavel Bradík**.

OS ČČK Hradec Králové jako krajský pověřený spolek rozdělí finanční prostředky všem OS ČČK v Královéhradeckém kraji. V přepočtu se jedná zhruba o 150 korun na jednoho dárce. Dotace ale nebude určena jen na oceňování mnohonásobných dárců, ale také na propagaci dárcovství a získávání nových dárců krve a jejich složek.

Český červený kříž v Královéhradeckém kraji oceňuje dárci krve ve všech pěti okresech. V roce 2006 bylo v kraji registrováno celkem **19.027** dárců. Jednotlivé transfúzní stanice uskutečnily **25.960** odběrů krve a **12.814** odběrů plazmy.

*Karel Žabka,
ředitel Úřadu OS ČČK Hradec Králové*

Lékař: „Pane Vopička, doporučuji vaši paní operovat. Ty její mandle se měly vyndat už dávno, ještě když byla dítě.“ - Manžel: „V tom případě, řežte, doktore. A účet pošlete tchánovi“.

PŘIPOMÍNÁME SI V ČERVENÉM KŘÍŽI

145. VÝROČÍ VYDÁNÍ „VZPOMÍNKA NA SOLFERINO“

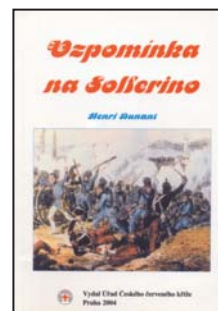
„Vzpomínka na Solferino“ – útlá knižička o pouhých 62 stranách, kterou napsal švýcarský obchodník **Henri Dunant** pod dojmem válečných hrůz, s nimiž se setkal na bojišti po bitvě u italské vesnice Solferino v červnu v roce 1859, zcela jistě patří mezi knihy, o nichž se říká, že pohuly dějinami.

Dunant ji vydal v Ženevě vlastním nákladem (1.600 výtisků) **8. listopadu 1862** – právě před 125 lety. Ohlas knihy byl takový, že Dunant musel během pouhých tří měsíců realizovat její další dvě vydání. Pochvalné ohlasy se hrmuly ze všech stran – budoucí dlouholetý předseda Mezinárodního výboru ČK Gustave Moynier, zakladatelka dobrovolné ošetrovatelské služby Florence Nightingalová, francouzský císař Napoleon III. a mnoho dalších významných osobností té doby.

Čím byla tato knižička tak významná? Protože Henri Dunant navrhl v jejím závěru založit mezinárodní dobrovolnou organizaci na pomoc

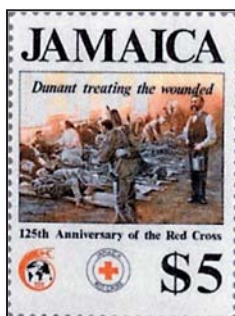
raněným vojákům a současně uzavřít mezinárodní dohodu o jejich ochraně. Svou knihu její autor rozoslal evropským panovníkům, státníkům a vojévůdcům. Nespolehlal jen na poštu a procestoval řadu evropských států, aby osobně získal pro své myšlenky krále, prince, ministerské předsedy, ministry a vojenské velitele.

Jeho úsilí přineslo ovoce. „Vzpomínka na Solferino“ odstartovala vznik největší humanitární organizace na světě – Červeného kříže. Za tři měsíce po jejím vydání byl v Ženevě založen legendární přípravný „výbor pěti“ a za necelý rok se ve stejném městě sešla ustavující mezinárodní konference, na níž byl založen Mezinárodní výbor Červeného kříže.

POŠTOVNÍ ZNÁMKY PODLE ABECEDY

Tentokrát Vám představíme poštovní známky ze dvou zemí, jejichž název začíná na písmeno **J** - konkrétně půjde o **Jamajku** a **Jordánsko**.

Poštovní známka **Jamajského červeného kříže** byla vydána v roce 1988 u příležitosti 125. výročí vzniku Červeného kříže. Stylizovaný obrázek představuje Henri Dunanta, jak pomáhá raněným na bojišti po bitvě u Solferina. V horní části známky je anglický nápis, který v překladu znamená: „Dunant ošetřující raněné“.

Poštovní známka, kterou vydal **Jordánský červený půlměsíc**, je z roku 1994 a dvě bílé holubice míru nesou

na svých křídlech znaky červeného kříže a červeného půlměsíce.

Jak jsme se změnilы ...

V letech 1937 – 1939 školu absolvovaly první diplomované zdravotní sestry (prvních 34 absolventek). Z OS ČČK Ostrava nám do redakce poslali řadu fotografií z výuky i trávení volného času, včetně fotokopie průkazu diplomované zdravotní sestry Květoslavy Polišínské. Mezi nimi byla i fotografie ze setkání prvních absolventek této školy po 20 letech – z roku 1959.

MISTROVSTVÍ REPUBLIKY VODNÍ ZÁCHRANNÉ SLUŽBY ČČK

Ve dnech 22. - 24. června 2007 se konalo na Nechranické přehradě XXXV. **Mistrovství republiky družstev Vodní záchranné služby ČČK na volné vodě a VII. MR záchranných týmů VZS ČČK**. Pořádáním této akce byla v letošním roce pověřena **MS VZS ČČK Kadaň** pod vedením svého předsedy **Petra Levíka**. Mistrovství republiky se zúčastnila družstva mužů a žen z celé ČR. V soutěži záchranných týmů mezi sebou soutěžilo 6 týmů.

První místo a pohár prezidenta ČČK v soutěži žen získala děvčata z **MS VZS ČČK Brno-**

město, na druhém místě se umístilo družstvo **Ostravy** a na třetím místě skončila děvčata ze **Sokolova**. V soutěži mužů pohár prezidenta ČČK získali vodní záchranáři z **MS VZS ČČK Brno-město B**, druzí byli záchranáři z **MS VZS ČČK Ostrava**, na třetím místě skončilo družstvo **MS VZS ČČK Brno-město A**.

V letošním roce byly udělovány opět putovní poháry za jednotlivé disciplíny. Pro disciplínu tažení břemene věnovala cenu Česká podnikatelská pojišťovna, a. s. Poháry získala v obou kategoriích **MS VZS ČČK Brno-město**.

V sedmém ročníku Mistrovství záchranných týmů VZS ČČK se na prvním místě umístil a putovní pohár Generálního ředitele Hasičského záchranného sboru ČR získal tým vodních záchranářů z **Pastvin**, druzí byli záchranáři z **Bruntálu** a na třetím místě se umístila **MS VZS ČČK Nové Mlýny B**.

Mistrovství republiky navštívili oficiální hosté z Kadaně, sponzoři a zástupci tisku. Za Generální ředitelství HZS Ministerstva vnitra ČR se mistrovství zúčastnil **Ing. Hanuška**, ředitel odboru IZS a výkonu služby.

V letošním roce nám počasí přálo, i když zpočátku to tak nevypadalo. V sobotu v podvečer nás přece jenom překvapila malá průtrž mračen, ale jinak obě soutěže proběhly bez problémů a všem se líbily.

Za celkovou přípravu Mistrovství republiky je třeba poděkovat technickému delegátu soutěže **Karlu Šalbabovi** a členům **MS VZS ČČK Třebíč**, kteří ve spolupráci se členy **MS VZS ČČK Kadaň** soutěž výborně připravili. **MS VZS ČČK Kadaň** je třeba obzvlášť poděkovat za pohostinnost a starostlivost o účastníky mistrovství.

V neděli všichni odjžděli již opět rychle do svých domovů, protože příprava na letní sezónu vrcholí; za chvíli uvidíte „vodníky“ v oranžových trenkách a bílých tričkách u vodních ploch. Přejme jim, aby letní sezóna

byla klidná, bez větších zásahů.

*Jana Kargerová,
generální sekretář Vodní záchranné služby ČČK*

70. VÝROČÍ OŠETŘOVATELSKÉ ŠKOLY ČSČK V OSTRAVĚ

V roce 1937 – právě před 70 lety - byla v tehdejší Moravské Ostravě (dnešní Ostravě) zahájena činnost **Ošetrovatelské školy ČSČK** (teprve druhé zdravotnické školy v tehdejší Československu). Jejím slavnostního otevření v červenci 1937 se zúčastnila předsedkyně **ČSČK PhDr. Alice Masaryková** (viz foto).

Plastický chirurg: „Vaši paní si tady ponecháme asi tři týdny. Až se vám vrátí, budete mít úplně jinou ženu“. Manžel: „Ano, pane doktore. Ale co když mi pak na to přijde?“

MEDAILE FLORENCE NIGHTINGALOVÉ

Tato medaile je udělována Mezinárodním výborem ČK od roku 1912 každé dva roky (maximálně 50 kusů) na počest statečnosti, kterou se vyznačoval život Florence Nightingalové, zakladatelky dobrovolné ošetrovatelské služby. Se zněním Stanov pro udělování této medaile musí souhlasit nejen národní společnosti ČK a ČP, ale i vlády států, které podepsaly a ratifikovaly Ženevské úmluvy z roku 1949.

Medaile může být udělena kvalifikovanému ošetrovateli nebo ošetrovatelce a také dobrovolným ošetrovatelským pomocníkům, kteří jsou aktivními členy nebo pravidelnými pomocníky národní společnosti ČK a ČP nebo přičleněné lékařské či ošetrovatelské instituce. Medaile může být udělena i posmrtně. Je udělována u příležitosti Světového dne Červeného kříže.

Medaile je postříbřená. Na lící straně má portrét Florence Nightingalové a nápis „Ad memoriam Florence Nightingale 1820 - 1910“ (Na památku Florence Nightingalové). Na její zadní straně je po obvodu medaile nápis „Pro vera misericordia et cara humanitate perennis decor universalis“ (volný překlad - „Za opravdové milosrdenství a vzácné lidství stálá a obecná pocta“). Jméno držitele medaile a datum udělení je vyryto v jejím středu. Medaile je připojena červenobílou stuhou k odznaku Červeného kříže. Součástí udělení této medaile je také diplom na pergamenovém papíru.

Dodejme, že od roku 1920 až do roku 1992 (rozdělení Československa) obdrželo tuto vysoce prestižní mezinárodní medaili celkem 32 československých ošetrovatelek a dobrovolných sester ČSČK. V roce 1997 ji jako poslední z ČR obdržela Marie Sidorová z Nového Jičína.

I TAK SE DÁ PROPAGOVAT ČERVENÝ KŘÍŽ

Pro inspiraci jsme si tentokrát vybrali i českými turisty často navštěvovaný Egypt. V chrámu v Karnaku na břehu Nilu jsme si vyfotografovali takovéto vkusné pokladničky, do nichž turisté z celého světa vhadují finanční příspěvky na podporu aktivit Egyptského červeného pŕlměsíce.

OSOBNOSTI SPOJENÉ S ČERVENÝM KŘÍŽEM

JARMILA NOVOTNÁ (23. 9. 1907 - 9. 2. 1994)

Pozdější slavná česká zpěvačka se narodila v Praze v rodině majitele módního salonu. V 16 letech se její učitelkou stala slavná česká pěvkyně Ema Destinová, která dobře rozpoznala její hudební talent. O dva roky později již zpívala jako host v Národním divadle ve Smetanově Prodané nevěstě. Jako velmi mladá pak již zpívala ve slavné milánské La Scale či ve Státní opeře v Berlíně. Po nástupu nacistů k moci v Německu odešla do Vídně, odkud na počátku druhé světové války emigrovala do USA.

Stala se sólistkou Metropolitní opery v New Yorku, kde působila jako hvězda plných 16 let. Byla velkou vlastenkou; v Americe často vystupovala pro krajany a mnohokrát zpívala před stojícím publikem československou hymnu. Za druhé světové války také častokrát vystupovala s klavírním doprovodem československého ministra zahraničních věcí Jana Masaryka. Spolupracovala také úspěšně s dalším naším emigrantem - hudebním skladatelem Bohuslavem Martinů.

Vahou své osobnosti podpořila za druhé světové války československou divizi Amerického červeného kříže, v níž byla předsedkyní a aktivně se podílela na rozhlasových vysíláních do obsazených zemí. Po válce se vrátila domů, ale po únorovém převratu v roce 1948 odešla do Vídně, kde s manželem žila dlouhá léta. Po jeho smrti se vrátila do New Yorku, kde také zemřela. Letos si připomínáme 100. výročí jejího narození.

TOMÁŠ TÖPFER A ČERVENÝ KŘÍŽ (Dokončení rozhovoru ze str. 1)

Redakce Novin ČK: Co je pro Vás těžší? Dělat ředitele divadla, senátora nebo stát před kamerou?

Tomáš Töpfer: Všechno je to stejně těžké nebo lehké? Nejtěžší je, aby nikdo nepoznal, že na žádnou z těchto funkcí nemám... (Smích).

Redakce Novin ČK: Blížíte se již také seniorskému věku. Jste zastáncem zdravého stárnutí? Co děláte pro své zdraví?

Tomáš Töpfer: Já už se za seniora považuji teď (ve svých 57 letech). Hranice lidského věku a aktivity se hodně posunuly. Dnes je žena v 65 letech na vrcholu svých sil, chová se jako 45-létá před 20 lety, lidé dnes v 70 letech jezdí na hory, na raftech sjíždějí divoké řeky, věnují se turistice. Já nejsem velkým příznivcem zdravého stárnutí. Je mi bližší výrok Miloše Kopeckého: „Mrtvola by měla přijít do hrobu dostatečně zničená“. Nedávno mi vyprávěl kolega Václav Postránecký o slavné herečce Leopoldě Dostálové. Když se po schodech vyšplhala do zkušebny v podkroví vysoké budovy, ptal se jí: „Jak to, že nejste ve Vašich devadesáti letech vůbec zadýchaná?“ A ona mu s úsměvem odpověděla: „To musíš, Vašíčku, zvolit správné tempo, viš? A tak je to v životě se vším...“. Ale jinak pro své zdraví zase až tak moc nedělám. Například ta dnešní protikuřácká kampaň a agresivita nekuřáků ve mně vyvolává přímo opačné reakce. Už 21 let jsem nekouřil; vloni jsem hrál ve hře „Poslední doutník“, tam jsem doutníky kouřil a od té doby si dopřávám čas od času svůj sváteční doutník.

Redakce Novin ČK: Už jste uvažoval o tom, co budete dělat v důchodu?

Tomáš Töpfer: Tak to vím naprosto přesně (Smích). Dva dny zahrádka, dva dny na rybách, jeden den mariáš, jeden den vnuk, jeden den se věnovat tomu, co bych chtěl všechno napsat. Ale ono to pak asi všechno bude docela jinak...

Redakce Novin ČK: V jakých divadelních, filmových či televizních rolích Vás v nejbližší době můžeme vidět?

Tomáš Töpfer: Už jsem zmínil v divadle hru „Poslední doutník“ a docela určitě v novém pokračování televizního seriálu „Nemocnice na kraji města“, který se právě natáčí.

Redakce Novin ČK: Popularita má své světlé i stinné stránky. Kterých zažíváte více?

Tomáš Töpfer: Určitě více těch světlých. Už jen proto, že na ty stinné stránky se rychle zapomíná. Ostatně stejně jako v životě na to nepřijemné.

Redakce Novin ČK: Času je málo, ale přesto - máte čas na nějakého svého koníčka? Kterého třeba dnes zanedbáváte, ale jednou se k němu vrátíte?

Tomáš Töpfer: Tak to je docela určitě rybaření, kde jsem věčný diletant, věčný začátečník. S mým kamarádem, se kterým na ryby chodím, si nelžeme, nepředháníme se, nerozpažujeme do široka ruce, když nic nechytíme, nelámeme rekordy, užíváme si to u vody...

Redakce Novin ČK: Jaká je pro Vás představa nejkrásnější dovolené?

Tomáš Töpfer: Já už dneska ve svém věku netoužím nikam jezdit. O dovolené už neopouštím hotel. Spím, čtu, jím a užívám si volna.

Redakce Novin ČK: Kdybyste byl kouzelný dědeček z pohádky, jaká tři přání byste chtěl lidstvu splnit? Nebo sobě?

Tomáš Töpfer: To je těžké představit si, co si přeje lidstvo... Možná, že někde ve světě mají hlad, ale ti hladovějící jsou třeba šťastnější než někteří mnozí najedení. Někteří lidé třeba nemají zavedenou elektřinu, plyn a další civilizační vymoženosti a jsou šťastnější než ti, kteří vše mají. A co bych přál sobě? Jenom jedno - umřít zdravý... (Smích).

Rozhovor uskutečnil: Mgr. Josef Švejnoha, 2 foto z archivu Tomáše Töpfera